

det vestindiske Klima faar alle de Fornemmelser, som følger af at høre til en Overklasse, der i Kraft af de klimatiske Forhold ikke kan arbejde, men kun være Arbejdsledere. Det vilde paavirke os alle, medmindre vi som Lægerne, Præsterne og Lærerne har den Opgave direkte og personlig at hjælpe Menneskene, det menneskelige i dem. Vi vilde alle være fristede til at falde for det, som i Almindelighed vore Embedsmænd derovre er faldet for, at føle sig som dem, der naturmæssig staaer i Spidsen, og se de andre som en lavere Race. Man kan nu se paa Negrene og de hvide, som man vil, denne Race-mødsætning er der, og den kommer vi ikke udenom, i alt Fald ikke i vor Tid og heller ikke i nærværende Sag, men der er en Mulighed for at gøre, som Præsident Taft sagde med Hensyn til Negerspørgsmaalet i Amerika, at gøre Lagdelingen ikke blot horisontal, men vertikal. Det er da muligt, at vi kunde gøre det i Vestindien. Og om Racen derovre er der desuden det at sige, at vore Soldater og Embedsmænd har sørget for, at der egentlig ikke er nogen Racerenhed mere, der er meget dansk Blod ogsaa i disse Folk.

Men hvad kan der da gøres? Ja, der er nu først dette Kolonialraad, som den højtærede Minister vil forbedre. Jeg har her et Brev fra en Neger, og det er et af de bedste, jeg har haft Lejlighed til at se derovre fra. Han skriver deri om Kolonialraadet og mener, at det ikke er derfra, Frelsen skal komme — det skulde da være, at det fremgik af almindelig Valgret, ellers kommer det ikke til at betyde noget. Heller ikke jeg tror, det betyder noget, om vi faar to sorte derind. Han skriver med den største og kraftigste Skønskrift: Alt det gode, vi skal have, maa komme fra Danmark, men det maa komme som „imperative commands“, som en bydende Befaling fra Ministeriet til Guvernøren og Kolonialraadet. Det, de vil, er i Virkeligheden at faa Enevælden indført, og det kan de altsaa ikke faa med den Forfatning, vi nu har. Vi kan, som det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) meget rigtigt bemærkede, ikke gaa med dertil, disse Øer ligger under ogsaa Rigsdagens Myndighed. Vi kunde godt have Negere, i alt Fald et Par af dem, som Medlemmer af dette Ting, vi trænger i det hele til at faa lidt videre Synsvidde ind i dette Ting, og baade Eskimoer og Negere vil hjælpe os i den Henseende. Men særlig gælder det om vort Forhold til disse Øer. Jeg tror, at

hvis vi havde Negere her og kunde tale med dem, vilde ikke det være sket, som er sket. Hvis man imidlertid ikke vil lægge Afgørelserne direkte ind under Rigsdagen, men vilde give dem kommunalt Selvstyre derovre, tror jeg, den gamle Neger har Ret i sit Forlangende om, at Bevægelsen skal udgaa fra Kongen og det Ministerium, som sidder, og som jo ikke er uden Forhold til Rigsdagen. Ved kongelige Anordninger kan man ogsaa styre. Men dette at forbedre Forholdet ved at sætte et Par sorte Medlemmer ind i Kolonialraadet tror jeg ikke vil være Vejen til at komme til det, som vilde være Ret og Skel for St. Croix. Der maa gøres noget alvorligt.

Jeg tror ikke, det kan nytte, som Ministeren antydede, at vi faar Guvernøren hjem og konfererer med ham og tilkalder baade denne og hin. Jeg tror, der maa nedsættes en parlamentarisk Kommission. Den danske Rigsdag skal have med Sagen at gøre, vi Rigsdagsmænd skal være med og kalde Guvernøren og Embedsmændene for os. De sidder derovre og er store paa det og smiler ad de Rigsdagsmænd, der som det ærede Medlem fra Horsens vil kritisere dem derovre. Det kan vi ikke have. De maa møde her. De er til Forhør hos den danske Rigsdag, naar den danske Rigsdag nedsætter en parlamentarisk Kommission. De maa vide, at de er i Forhør, og de maa rette sig derefter. De er den danske Konges Undersaatter, og de maa ogsaa i Vestindien være fyldt af den Aand, som maa fylde alle den danske Konges Undersaatter.

Maa jeg blot endnu til den sidstnævnte Negers Brev sige: en tidligere Politimester ovre paa de vestindiske Øer, som nu er Embedsmand i Danmark, skriver, at alle de nye Ting, som skal ske derovre, vil støde paa Modstand baade hos Guvernøren og hos Kolonialraadet, fordi de begriber ikke et Ord af det hele. Hvis vi skal indføre nye Tilstande derovre, maa vi have en Guvernør, som har social Forstaaelse, en Guvernør, som forstaaer, hvordan Englænderne har kunnet faa deres Øer dyrket op derovre og faaet gjort Negrene lykkelige, en Embedsmand, der forstaaer, at han skal være Tjener for de indfødte og ikke disse for ham. En saadan Mand med social Forstaaelse maa vi have, og det maa være en Mand, der samtidig har et vidt Syn, ellers nytter det hele ikke noget. Et Kolonialraad, som det nu er, og Guvernører, som de nu udnævnes, nytter ikke noget, det tror jeg, den tidligere Politimester har Ret i. I den Henseende